

iz Carigrada v Atene, ostala je zaradi popravila v pristanišču Pireju. Moštvo in časniki so stanovali v mestu, ladjo je stražil po noči le eden podčastnik. V noči 17. je imel nočno stražo podčastnik Biederitzki. Ko je prišel po noči častnik stražo pregledat, je našel stražnico prazno. Manjkal je tudi železni zaboj z važnimi spisi in blagajna. Biederitzkega je našel prebodenega na krovu. Ker so pogrešali tudi matroza Kohlerja, ki je spal tudi na ladji, se je mislilo, da je bil tudi ta umorjen in najbrže v vodo vržen. Blagajno in zaboj so našli daleč proč na pečinah, ker ju lopov ni mogel razbiti. Poveljnik ladje je očitno dolžil Grke zločina, vsled česar je prišlo do hrupnih demonstracij. Tudi vlada je odločno protestirala. Pozneje je policija prijela pogrešanega matroza Kohlerja, ki je priznal, da je umoril podčastnika ter oropal ladjo. K pogrebu umorjenega je poslal celo kralj svoje zastopnike, kaljica pa je poslala krasen venec.

Zopet je šel eden v luknjo. Častnik „Sl. N.“ piše o katoliško-narodnem gospodarstvu tako-le: „Božji mlini meljejo počasi, a gotovo.“ Tako govore kaj radi naši klerikalci in sedaj imajo priliko se prepričati o resničnosti tega svojega pregovora. Božji mlini meljejo počasi katoliško gospodarsko organizacijo, a zmleli jo bodejo gotovo. Zdaj se je zopet podrl jeden teh stebrov katoličanstva v kranjski deželi. Zvestega prijatelja, dr. Brejca, Janeza Podjeda, predsednika katoliške posojilnice v Cerkljah, je zagrabila roka pravice. Ta človek je uganjal v cerkljanski posojilnici čudne reči — kradel in goljufal je, kar se je dalo, kakor se pač godi po različnih klerikalnih zadrukah. Tako je n. pr. neki posestnik vzel posojila 1000 K, vknjiženih pa ima 1855 K, za kateri kapital tirja sedaj kaplan Kos obresti. Neki drugi posestnik je vzel 800 K posojila, vknjižili pa so mu 1600 K. Takih slučajev je še več. Vsled tega je državno pravdnštvo dalo zapreti katoliško-narodnega prvaka Janeza Podjeda. V nedeljo popoldne sta dva orožnika pripeljala Janeza Podjeda vklenjenega v Ljubljano in ga oddala deželni sodniji, kjer je sedaj zaprt. — Zakaj pa same posojilnice? Bog ve! Hranilnice (šparkase), katere imajo državno nadzorstvo, niso nikdar kaj tacega provročile.

Ženitev na sodno povelje. Na Dunaju je bil tožen te dni kujigovodja Matija B., da je Otiliji H. ko je še bila ta 14letna deklica, obljubil zakon. Rekel je namreč proti Otilijini materi: „Hranite mi svojo hčerko, nobena druga ne bo moja žena kot le ona“. Sedaj je Otilija 18letna ter zahteva izpolnitev dane besede. Ker ni storil tega „ženin“ zlepa, šla ga je tožit. B. se je na vse načine izvijal, a sodnik mu je določil samo 14 dni roka, ko mora prinesiti poročni list, sicer ga obsodi. Ubogi ženin je prosil vsaj za daljši rok, toda sodnik mu je rekel, da je imel dovolj dolgi rok 4 leta, a sedaj ni več časa odlagati. In udal se je. Ali bo srečen ta zakon?

Gospodarske stvari.

Žrebica, ki se poti. Žrebice se včasih nenavadno močno potijo (švicajo). Temu je več vzrokov, ki pa so večinoma posledica neprimerne reje. Če je bila žrebica večinoma v hlevu vzrejena in krmljena s krmili, ki tvorijo ne le preobilo mesa in masti, ampak tudi veliko toplote, potem je čisto naravno, da se bo ob vsakem večjem pregibu precej spotila. Dajte žrebicam dovolj pregiba ter primerno krmo, t. j. dobro seno (pa ne detelje) in oves. Žrebice z ozkimi prsi, toraj z majhnimi pluči, se istotako rade in hitro potijo; v tem slučaju ni nobene pomoči. Nenavadnemu potenju more biti vzrok tudi kaka belezen, ki je sicer navaden človek ob njenem pričetku ne pozna; zato se priporoča obrniti se do kakega živinozdravnika.

Kako se zdravi driska pri teletih. Če ne pride driska pri teletih od prehlajenja, potem ima svoj vzrok v krmi, ki jo dobivajo krave, ali v kužni bolezn, ki napade povrsti vsa teleta. V prvem slučaju je krmo premeniti in pokladati po možnosti dobro suho klajo in krmila, ki ne delajo preobilne kisline v želodcu. Zlasti se je ogibati pokvarjene krme, gnilega krömpirja in repe, zaduhle slame itd. Če je pa driska kužna, potem je vsekakor poklicati živinozdravnika, da bolezen v kali zatire drugače še je več škode pričakovati.

Krave, ki so prišle ob mleko. Velikokrat se zgodi, da imajo krave pred oteletvijo mnogo mleka, tako da ni mogoče z molžo ponehati. Ko pa so povrgle tele, potem pa nimajo skoro nič mleka. Vzroki tega so največkrat različni. Pred vsem je napačno, ako se breja krava do zadnjega molze, ker se to navadno poznej kaznuje. Ako je zgubila krava potem ko je povrgla tele mleko, potem ni drugače pomagati, kakor pravilno molsti in vselej skušati dozadnje kaplje pomolsti. Če so mlečne žleze zdrave in nepremenjene ostale, se bo mlečnost samo od sebe povrnila, kar se navadno kmalu zgodi. Če se je pa z mlečnimi žlezami zvršila kaka izprememba, da več pravilno ne delujejo, potem navadno ni nobene pomoči več, izvzemši, če živinozdravnik na podlagi preiskave dožene kak vzrok ki se da odpraviti.

Poslano.*

Iz Lukavec pri Sv. Križu na murskem polju. Ljub „Štajerc“ ne bodeš mi zameril, da spet želim mal prostorček v tvojem cenjenem listu. Ljubi čitatelj „Štajerca“, mogoče, da Vam je znano, da jedne družega decembra dobil pred sodnijskim poslopjem dohtar Grossman 3 mastne s pesjim bičem. Zakaj sem mu jih odmeril Vam hočem sedaj naznaniti. Moj prihodnji zet me je tožil zaradi 200 kron. Cenjenih sem imel 15 svinj in se je nastavila prodaja na dan 22. novembra. Takrat sem položil dohtarju Grossmannu slavnemu nasledniku dohtarja Rozina, 170 kron. Ostalo je še za plačati 30 kron. Jaz sem mu naročil naj iztirja dolg v znesku 61 kon in od Stromajarj.

196 kron. Takrat je bil namreč moj zagovornik in kot zagovornik in tožitelj delal je na dve strani proti vsakemu. Med tem časom se je ta ljubi kmečki prijatelj dohtar Karlek spraval zavoljo 30 kron na moje posestvo in je je hotel prodati, čeprav znaša vrednost svinj 160 kron, in so bile svinje cenjene. Naredil mi je toraj ta kmečki prijatelj nepotrebnih stroškov 39 kron. Ko sem to pozvedal, sem mu takoj prisodil pasji bič, ker sem hotel da pride cela stvar do odvetniške kamore v Gracu. Dne 2. decembra imel sem obravnavo z Makovcem zaradi 60 kron. Dohtar je sedel lepo mirno pri obravnavi, ker je hotel, da bi jaz tožbo izgubil. Jaz pa sem ga počakal doli in sem mu dal tri tople s pasjim bičem po plečah. Ljubi kmetje, dal pa sem mu jih zato, ker sem mislil, da me bode pravično zagovarjal, on pa tega ni storil. Nadalje sem imel upanje, da mi on ne bode delal več stroškov, ker sem mu bil itak izročil za iztirjati 257 kron. Za vsako to reč je dobil eno po hrbti. Tretjo pa sem mu pritisnil iz ljubezni, ker je bil moj zastopnik in mi je napravil 39 kron 48 vinarjev stroškov. Vsi stroški radi 200 kron znašajo 95 kron 88 vinarjev. Glejte ljubi kmetje, bilo mu je teh 95 kron 88 vinarjev premalo in hitro si je zmisлил še na svinje, čeprav je hotel že posestvo prodati. Naredil je tožbo in zopet 8 kron 49 vinarjev stroškov. Ali tukaj si se opekeli gospod Grossman, ker je sodnija spoznala tožbo kot nepotrebno! Ljubi čitatelji „Štajerca“, tako ravna slovenski dohtarji z nami kmeti! Ljubi oča Karlek Grossman, ko bi Vi bili dali Vašega Karleka raji čevljarstva učiti, bili bi še sedaj na svojem posestvu, ki Vam je bilo prodano za 16.000 kron. Vaš dohtar Grossman nas želi pregnati iz naših domačij, sicer pa mu tega ne zamerim, ker že itak ni pravi kristjan, saj je jedel že leta 1894 na veliki petek pri Kapeli v gostilni g. Horvata gosinje jetra, dokaz — slabe vere. Z Bogom gospod dohtar!

Neustrašeni Mavrin, kmet in sedlar.

* Uredništvo je odgovorno za ta dopis samo toliko, kolikor to zakon zahteva.

Loterijske številke.

Trst, dne 29. novembra: 81, 88, 55, 90, 72.
Gradec, dne 6. decembra: 19, 50, 86, 78, 63.

Pisma uredništva.

Dopisniku iz Ptujске Gore. Premaganemu sovražniku se odpusti.

Dopisniku na Čatežu ob Savi. Stvar je premalenkostna in preveč osebna, moramo toraj odkloniti. Pisite kaj važnejšega. Pozdravimo.

Grebinje na Koroškem. Dopisa ne moremo sprejeti, ker je v tem času nezanimljiv in sploh preobširen. Prosimo kaj drugega. Le naprej!

„Štajerčeva“ prošnja!

Vsakega tistega našega naročnika, kateri se iz enega kraja preseli v drugi kraj in nam piše, da mu naj njegov naslov (atres) predrugačimo, uljudno prosimo, da vsak tak naročnik, kateri želi, da se mu naš list pošilja v drugi kraj, zapiše poleg novega naslova (atresa) tudi ravno tisti naslov, pod katerim je naš časnik poprej dobival; tisti, ki imajo na svojih naslovih na desni strani tudi našo številko natisnjeno, naj tudi tisto število zapišejo. To zato, da gre delo hitreje izpod rok in da se ne

prigodijo nikake pomote. Dobro je tudi, da vsak novi naročnik zapiše tudi hišno številko. Kdor se čisto na novo naroči, to je tisti, kateri „Štajerca“ od nas po pošti še ni prejemal, vsaki tisti naj zapiše na odrezek denarne nakaznice (postanwajzunge), ki se nabaja na levi strani: „Sem čisto novi naročnik“. Kdor pa nam pošlje denar po poštne ček, in hoče naročnino ponoviti, naj zapiše na sredini čeka, to je nad besedami

Eragschein — Položnica

te-le besede: „Ponovim naročnino“ ali pa samo število, katero ima na svojem naslovu. Seveda se mora takoj spodaj pod temi besedami zapisati znesek, katerega pošlje in pa ravno takšen naslov (atres). kakoršnega dobiva od nas pisanega ali tiskanega. Ako nam pa kak čisto novi naročnik pošlje naročnino tudi po poštne ček, katerega je od kakega svojega prijatelja dobil, in bi se rad čisto na novo naročil, tisti naj tudi ravno tam zapiše besede „čisto novi naročnik.“

Št. 47.178.

Razglas.

Štajerski deželni odbor je sklenil v svrhu polne izobrazbe viničarjev o obdelovanju ameriškanih trt tudi v letu 1903 po eden stalni viničarski kurs en sicer na:

1. deželni sadjarski in vinorejski šoli v Mariboru,
2. deželni viničarski šoli v Silberbergu pri Lipnici,
3. deželni viničarski šoli v Ljutomeru in
4. na deželni osrednji trtnici na Spodnjem Bregu pri Ptuj prirediti. Ti kurzi pričnejo se s 15. februarjem in končajo s 1. decembrom 1903.

V Mariboru se bode v letu 1903 14, v Ljutomeru 12, v Lipnici 20, in na Spodnjem Bregu 30 mladih zemljiško-posestniških in viničarskih sinov sprejelo.

Ti dobijo tam prosto stanovanje, celo hrano in razen tega še po 8 kron na mesec.

Izobrazba na teh kurzih je v prvi vrsti praktična in samo tako daleč tudi teorična, kolikor se to za predelavce in samostojne viničarje neobhodno potrebno izkaže. Po sklepu kurza dobil bode vsak udeležnik spričevalo o svoji uporabnosti.

V svrhu sprejema v enega teh kursov imajo prosilci svoje nekolikovane prošnje najpozneje do 10. januarja 1903 poslati deželnemu odboru.

V teh prošnjah označiti je natančno, v katerega zgorej imenovanih poučnih zavodov želi prosilec vstopiti in je še pridejati:

1. Izkaz, da je dotični 16. leto svoje starosti že prekoračil,
2. npravnostno spričevalo, katero je potrditi po župnijskem uradu,
3. zdravniško spričevalo, da prosilec ne trpi na kaki nalezljivi bolezni in
4. odpustno spričevalo ljudske šole.

Pri nastopu morajo se prosilci zavezati med celem časom kurza (od 15. februarja do 1. decembra 1903 nepretrgano v kurzu ostati in se vsem v izobrazbo se tičočih določil deželnih strokovnih organov podvreči.

Gradec, dne 20. novembra 1902.

Od štajerskega deželnega odbora.